24/07/2021

Αυτοί οι Νεομάρτυρες κράτησαν τους ανθρώπους στην πίστη

/ Νέοι και Εκκλησία

Το διάστημα 17 – 24 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε η κατασκηνωτική περίοδος αρρένων της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου στις κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως στον Άγιο Παντελεήμονα Αντιρρίου.

Από την Ιερά Μητρόπολη ελήφθησαν όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας των κατασκηνωτών από την πανδημία, όπως προβλέπονταν από τις οδηγίες των αρμοδίων φορέων της Πολιτείας, και με την προστασία του αγίου Παντελεήμονος και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου όλα κύλησαν ομαλά χωρίς κανένα πρόβλημα.

Το θέμα της κατασκηνώσεως ήταν σχετικό με την επέτειο των 200 ετών από την Επανάσταση του 1821. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος δίνοντας την ονομασία της κατά τον αγιασμό που ήταν «Νέοι Μάρτυρες, τους τυράννους καθείλον» έκανε μια πολύ περιεκτική, ουσιαστική και κατανοητή από τα παιδιά ανάλυση του ρόλου των Νέων Μαρτύρων στην προετοιμασία της Επανάστασης.

“Αυτό γινόταν σε όλα τα μέρη της τότε πονεμένης Ρωμηοσύνης κατά την διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Αυτοί οι Νεομάρτυρες κράτησαν τους ανθρώπους στην πίστη, στην Εκκλησία, στην Ρωμηοσύνη. Γι’ αυτό και λέω υπήρχαν άνθρωποι που σχεδίασαν σαν αρχιτέκτονες την Επανάσταση και υπήρχαν άνθρωποι που πάλεψαν, αγωνίστηκαν, πολέμησαν, σκοτώθηκαν σαν τους εργάτες, σαν τους μαστόρους, αλλά υπήρξαν και άνθρωποι οι οποίοι έφεραν τα υλικά, ήταν έτοιμα τα υλικά, ήταν έτοιμοι οι Ρωμηοί να αποτινάξουν τον τύραννο, για «του Χριστού την πίστη την αγία και της Πατρίδος την ελευθερία». Αυτοί λέγονται Νεομάρτυρες. Μάρτυρες ήταν αυτοί που μαρτύρησαν, κατά τους διωγμούς οι παλαιοί τους πρώτους αιώνες. Αυτοί τώρα λέγονται Νεομάρτυρες”.

Ὁ λόγος (ἀπομαγνητοφωνημένος) τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου γιά τούς Νέους Μάρτυρες στόν ἁγιασμό τῆς Κατασκηνώσεως Ἀρρένων

Κάναμε τόν ἁγιασμό γιά τήν κατασκηνωτική αὐτή περίοδο καί θά δώσουμε τό ὄνομα στήν Κατασκήνωση, γιατί σέ ὅλα τά πράγματα δίνουμε ἕνα ὄνομα, τό ὁποῖο θά δείχνει καί τόν προσανατολισμό της καί τό κύριο θέμα μελέτης της.

Ἐφέτος, ὅπως γνωρίζετε, ἑορτάζουμε τά διακόσια χρόνια ἀπό τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση καί τήν ἀπελευθέρωσή μας. Καί συζητώντας γιά τήν προετοιμασία τῆς κατασκήνωσης, εἴπαμε μέ τόν π. Καλλίνικο, τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Μητροπόλεώς μας καί μέ τούς ἄλλους ὑπευθύνους καί γιά τήν κατασκήνωση τῶν θηλέων, νά τούς δώσουμε μία τέτοια χροιά, νά ἔχη σχέση κάπως μέ τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Ἄρα μέ αὐτό θά ἔχη σχέση ἡ ὀνομασία τῆς κατασκηνώσεως.

Ὅταν ἡ κατασκήνωση ἔχη μία ἀναφορά στήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, ἀμέσως τό μυαλό μας θά πάη στόν Κολοκοτρώνη –μέγας στρατηγός– στόν Καραϊσκάκη –ἐμεῖς ἐδῶ στήν Ρούμελη εἴχαμε τόν Καραϊσκάκη– τόν Μάρκο Μπότσαρη. Καί ἐμεῖς ἐδῶ στή Ναύπακτο ἔχουμε τά Μποτσαρέϊκα. Διότι ἦρθαν ἐδῶ καί ἔμειναν οἱ Μποτσαραῖοι, οἱ Τζαβελλαῖοι, οἱ Δρακαῖοι. Ἦταν τρεῖς φάρες Σουλιῶτες πού ἦρθαν ἐδῶ τό 1829, μετά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Ναυπάκτου. Ὁ Καποδίστριας τούς ἔφερε ἐδῶ γιατί δέν εἶχαν ποῦ νά πᾶνε. Εἶχαν φύγει ἀπό τό Σούλι, περιφέρονταν σέ διάφορους τόπους καί τελικά ὁ Καποδίστριας τούς ἔφερε νά κατοικήσουν στήν Ναύπακτο. Ἔφυγαν, δηλαδή, οἱ Τοῦρκοι ἀπό δῶ καί ἦρθαν οἱ τρεῖς φάρες· ἡ μία φάρα λέγεται Μποτσαραῖοι, καί ὑπάρχει τό παλιό ἀρχοντικό πού λέγεται τοῦ Μπότσαρη, ἡ ἄλλη λέγεται Τζαβελλαῖοι καί ἡ ἄλλη λέγεται Δρακαῖοι. Ὅταν ἔφυγαν οἱ Τοῦρκοι καί ἄδειασε ἡ πόλη, μπῆκαν Ναυπάκτιοι πού ἦταν ἔξω ἀπό τά τείχη, κατέβηκαν καί οἱ Κραβαρίτες ἀπό ἐπάνω, ἐνώθηκαν οἱ Κραβαρίτες μέ τούς Σουλιῶτες καί καταλαβαίνετε ἔγινε ἕνα μεῖγμα δυνατό.

Θά μπορούσαμε νά τήν ἀφιερώσουμε (τήν κατασκήνωση) στόν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό, πού σήκωσε τό λάβαρο τῆς Ἐπαναστάσεως καί στήν Ἁγία Λαύρα καί στήν Πάτρα. Θά μποροῦσε νά πάη τό μυαλό μας στόν Κολοκοτρώνη, στόν Καραϊσκάκη, στήν Μπουμπουλίνα, στόν Μπότσαρη, τόν Ὀδυσσέα Ἀνδροῦτσο, τόν Ἀθανάσιο Διάκο, τόν Παπαφλέσσα, σέ ὅλους αὐτούς τούς ἥρωες.

Ἐμεῖς εἴπαμε νά μήν πᾶμε σέ αὐτούς πού πῆραν τά ὅπλα καί ξεσηκώθηκαν, ἀλλά νά πᾶμε λίγο πιό πίσω, σέ αὐτούς οἱ ὁποῖοι ἑτοίμασαν τήν Ἐπανάσταση. Ἐντάξει, ξέρουμε ὅτι ἔγινε ἡ Ἐπανάσταση, ἀλλά δέν εἶναι μόνο αὐτοί οἱ ὁποῖοι τήν ἔκαναν, πού τήν ξεκίνησαν, ἀλλά ὑπῆρχαν καί ἄλλοι οἱ ὁποῖοι τήν ἑτοίμασαν.

Ἀκούω κάποιον ἀπό σᾶς νά λέη γιά τόν Ὑψηλάντη. Ναί, ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, ὁ Ρῆγας Φερραῖος, ὁ Κοραής, ἑτοίμασαν τήν ἐπανάσταση. Τόν Ρῆγα Φερραῖο μάλιστα τόν συνέλαβαν, τόν ἔκλεισαν στήν φυλακή, τόν στραγγάλισαν. Μετά ἔχουμε καί τόν Ἀλέξανδρο Ὑψηλάντη, ὁ ὁποῖος ξεκίνησε μέ τούς φοιτητές στό Ἰάσιο καί τόν φυλάκισαν. Ἔμεινε στίς φυλακές μέχρι τό 1830. Ἔγινε ἡ

ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος καί αὐτός σάπισε μέσα στήν φυλακή τῆς Αὐστρίας. Καί ὑπῆρχαν καί πολλοί ἄλλοι πού θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι καί αὐτοί ἑτοίμασαν τήν Ἐπανάσταση.

Ὅπως, ὅταν βλέπουμε ἕνα πολύ ὡραῖο σπίτι, ὅταν βλέπουμε μία πολύ ὡραία πολυκατοικία, λέμε ποιός τήν ἔκανε τήν πολυκατοικία αὐτή καί ἀμέσως τό μυαλό πάει στούς ἐργάτες. Ἀλλά ἦταν μόνον οἱ ἐργάτες; Ἐκτός ἀπό αὐτούς, ἦταν ὁ μηχανικός ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε νά κτίση τήν πολυκατοικία, οἱ ἐργάτες δούλεψαν καί ἔβαλαν τά ὑλικά. Ναί, ἀλλά ὑπῆρχε καί ἄλλος πού ἔκανε τό σχέδιο, ὁ ἀρχιτέκτονας, ὁ ὁποῖος δούλεψε ἔκανε καλό σχέδιο καί οἱ ἄλλοι δούλεψαν πάνω στό σχέδιο αὐτό.

Θά μπορούσαμε νά ποῦμε καί σχετικά μέ τήν Ἐπανάσταση ὅτι τό σχέδιο τό προετοίμασαν κάποιοι, ὁ Ὑψηλάντης, ὁ Ρῆγας Φερραῖος, ὁ Κοραής, ἡ Φιλική Ἑταιρεία. Ξεχνᾶμε τήν Φιλική Ἑταιρεία μέ τόν Ἐμμανουήλ Ξάνθο, τόν Σκουφᾶ, τόν Τσακάλωφ, τούς ξεχνᾶμε αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἔκαναν πάρα πολύ μεγάλο ἀγώνα. Ἦταν μικροέμποροι, ἀλλά αὐτοί ἦταν πού κινήθηκαν σέ ὅλα τα μέρη τῆς Εὐρώπης καί ἄρχισαν νά συγκεντρώνουν, νά ξυπνοῦν τούς Ἕλληνες στήν Εὐρώπη καί τούς Ἕλληνες πού ἦταν ἐδῶ στήν χώρα μας. Ἄρα εἶναι αὐτοί οἱ ὁποῖοι τά ἑτοίμασαν ὅλα.

Ὅμως, δέν εἶναι μόνο αὐτοί οἱ ὁποῖοι τήν ἑτοίμασαν. Ἄς ποῦμε αὐτοί ἦταν οἱ ἀρχιτέκτονες. Ἀλλά ἕνας ἀρχιτέκτονας γιά νά κατασκευάση ἕνα σπίτι πρέπει νά ἔχη τά ὑλικά, πρέπει νά ἔχη τό χαρτί, τό μολύβι, πρέπει νά ἔχη τά ὄργανα νά μετρήση καί φυσικά, ὅταν θά ἀρχίση νά κατασκευάζη τό σπίτι πρέπει νά ὑπάρχουν τά ὑλικά, πέτρες, ἀσβέστη, τσιμέντο, σίδερα. Ἐάν αὐτά δέν ὑπάρχουν, τί μπορεῖ νά κάνει ὁ ἀρχιτέκτονας; Ὡραῖα, ὑπάρχει ἕνα ὡραῖο σχέδιο, ἀλλά πῶς θά ἐφαρμοστῆ; Πάει ὁ μηχανικός ὁ ὁποῖος ἔχει τελειώσει τό Πανεπιστήμιο, ἔκανε σπουδές ἔξω, πηγαίνει νά κτίση, ἀλλά ἄν δέν ὑπάρχουν τά ὑλικά, πῶς θά κτίση;

Ποιοί ἦταν τά ὑλικά; Ἦταν οἱ ἴδιοι οἱ Ρωμηοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀγανακτήσει μέ τούς τυράννους, μέ τούς Τούρκους. Ἦταν δοῦλοι. Ἦταν οἱ Ρωμηοί καί οἱ ἀγάδες, ἔτσι τούς χώριζαν ἐπί Τουρκοκρατίας. Ἦταν χωρισμένοι σέ Ρωμηούς καί σέ ἀγάδες. Καί ὅταν λέω ἀγάδες, δέν ἦταν μόνον ὁ διοικητής, ὁ πασάς, ἀλλά κάθε Τοῦρκος ἦταν ἀγάς. Βέβαια, ὑπῆρχαν οἱ ἀγάδες, ἀλλά κάθε Τοῦρκος ἦταν ὁ κατακτητής, ὁ ἀγάς καί κάθε Ρωμηός ἦταν δοῦλος καί πολλές φορές κάθε Τοῦρκος, ἄν ἤθελε νά περπατήση, ἀνέβαινε πάνω σε ἕνα Ρωμηό πού ἦταν ὑποχρεωμένος νά τόν κουβαλήση σάν ζῶον. Φορολογία τεράστια, τούς εἶχαν διαλύσει, σέ σημεῖο πού πολλοί ἔφευγαν καί πήγαιναν στά βουνά καί γίνονταν κλέφτες καί ἁρματωλοί· δέν ἄντεχαν αὐτήν τή σκλαβιά.

Ἀλλά ποιός ἦταν ἐκεῖνος πού τούς κρατοῦσε γιά νά εἶναι Ρωμηοί, γιά νά μή ἀλλαξοπιστήσουν; Γιατί; Διότι οἱ περισσότεροι ἀλλαξοπιστοῦσαν καί γίνονταν ἀμέσως ἀγάδες, γιά νά ἔχουν ἐξουσία, δύναμη. Ὅταν λέμε ὅτι ἔκαναν ἀγώνα καί

ἐλευθερώθηκαν τό 1821 τί σημαίνει αὐτό; Μποροῦσαν καί πρίν νά ἐλευθερωθοῦν. Καί πῶς μποροῦσαν καί πρίν νά ἐλευθερωθοῦν; Ὅποιος γινόταν Τοῦρκος ἐλευθερωνόταν. Καί πολλές φορές ἄλλαζαν πίστη, καί ἀλλάζοντας πίστη ἀμέσως τούς ἔδιναν ἀξιώματα. Ἔτσι ἐρχόταν γι' αὐτόν ἡ ἐλευθερία. Δέν χρειαζόταν νά πάρουν τά ὅπλα· ἡ ἐλευθερία ἦταν καί μέ τό νά ἀλλάξουν θρησκεία, νά ἀλλάξουν παράδοση γιά νά ἐλευθερωθοῦν.

Ὅμως, γιατί δέν τό ἔκαναν καί παρέμεναν δοῦλοι; Διότι ἤξεραν ὅτι δέν πρέπει νά προδώσουν τόν Χριστό. Ὁ Χριστός εἶναι ἀνώτερος ἀπό τόν Μωάμεθ, εἶναι Θεός, ἐνῶ ὁ Μωάμεθ εἶναι ἄνθρωπος. Καί ποιός τούς τό ἔλεγε αὐτό; Τούς τό ἔλεγε ἡ Ἐκκλησία, τούς τό ἔλεγε τό Πατριαρχεῖο, οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ μοναχοί, οἱ καλόγεροι ἀπό τό Ἅγιο Ὄρος πού ἔβγαιναν νά ἐξομολογήσουν τούς ἀνθρώπους καί νά τούς κατηχήσουν. Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός πού γύριζε ὅλα τά μέρη καί δίδασκε. Καί κυρίως μερικά λαμπρά παλληκάρια τοῦ Χριστοῦ, σάν τόν ἅγιο Γεώργιο στά Γιάννενα.

Ἐγώ γεννήθηκα καί μεγάλωσα στά Γιάννενα καί μεγαλώσαμε μέ τίς γιορτές καί τήν παράδοση τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ νεομάρτυρος, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχε παντρευτεῖ, 29 χρονῶν ἦταν, καί πῆρε γυναίκα τήν Ἑλένη. Ἦταν δοῦλος σέ ἕναν Τοῦρκο ἀξιωματικό. Καί ὅταν παντρεύτηκε, τοῦ εἶπαν: -Ἐσύ παντρεύτηκες Ρωμηά; Ἀφοῦ εἶσαι Τοῦρκος; -Δέν εἶμαι Τοῦρκος, εἶμαι Ρωμηός. -Ὄχι, εἶσαι Τοῦρκος. -Ὄχι, εἶμαι Ρωμηός, μέ λένε Γεώργιο. Τόν πῆγαν στόν κατή καί ἀπέδειξαν ὅτι εἶναι Ρωμηός καί δέν εἶναι Τοῦρκος καί τόν ἀθώωσαν.

Ὅταν μετά ἀπό ἕνα χρόνο –30 χρονῶν τώρα– ἔκανε τό πρῶτο του παιδί καί πῆγε νά τό βαπτίση, τό ὀνόμασε Ἰωάννη. Ὅταν τό βάπτισε, ὁ ἴδιος Τοῦρκος τοῦ εἶπε: -Ἐσύ μᾶς κοροϊδεύεις, τώρα πῆρες καί τό παιδί σου καί τό ἔκανες Ρωμηό, ἐσύ ὁ Τοῦρκος, ὁ Χασάν; -Ἐγώ δέν εἶμαι Τοῦρκος, εἶμαι Ρωμηός. -Τοῦρκος εἶσαι. -Ρωμηός εἶμαι. -Θά ἀλλάξης καί θά γίνης Τοῦρκος. -Δέν θά ἀλλάξω. Ἐάν ἄλλαζε, ἀμέσως θά τοῦ ἔδιναν ἀξιώματα, θά γινόταν ἀγάς καί θά ἔπαιρνε καί ἄλλα διοικητικά ἀξιώματα καί θά ἀποκτοῦσε τήν ἐλευθερία του καί θά χαιρόταν τή γυναίκα του καί τό παιδί του, θά ἔκανε καί ἄλλα παιδιά, θά εἶχε καλή οἰκογένεια. Ἀλλά εἶπε -Ὄχι, δέν ἀλλάζω ἐγώ. Ἐπέμεναν -Θά ἀλλάξης, θά γίνης Τοῦρκος, Μωαμεθανός. Ἀπαντοῦσε, –Δέν ἀλλάζω. Καί ἄρχισε τό μαρτύριο. Τόν ἔβαλαν στήν φυλακή, τοῦ ἔβαλαν μία πλάκα γιά νά τόν συνθλίψουν· ἄγγελοι κρατοῦσαν τήν πέτρα ὅλη τήν νύχτα καί μετά τόν πῆραν καί τόν κρέμασαν. Καί ὅλα αὐτά ἐπειδή δέν ἤθελε νά ἀλλάξη τήν πίστη του.

Αὐτό τό πράγμα, τό ὅτι ἕνας Ρωμηός, δέν ἦταν γνωστός τόσο πολύ στά Γιάννενα, ἕνα παιδί τοῦ λαοῦ ἦταν, ὅμως αὐτό τό πράγμα διαδόθηκε παντοῦ. Μαρτύρησε ἕνας πού μόλις εἶχε παντρευτεῖ καί εἶχε βαπτίσει τό παιδί του. Δέν τόν συγκίνησε τίποτα οὔτε ἡ γυναίκα του οὔτε τό παιδί του, ἀλλά γι' αὐτόν ἦταν ὁ Χριστός πάνω ἀπό ὅλα.

Αὐτό ἦταν ἕνα πολύ μεγάλο γεγονός γιά τά Γιάννενα. Κάθε χρόνο στίς 17 Ἰανουαρίου, ἐπειδή αὐτός μαρτύρησε γιά τόν Χριστό καί εἶναι ἅγιος, πήγαιναν στόν τάφο του ἔκαναν πανηγυρική θεία Λειτουργία καί ἐμπνέονταν ὅλοι καί ἔλεγαν ὅτι θά μείνουν πιστοί. Κράτησε ὅλον τόν κόσμο νά μήν ἀλλάξη πίστη, νά παραμείνουν Ρωμηοί. Γι' αὐτό τήν ἡμέρα πού γιόρταζε ὁ ἅγιος Γεώργιος, δέν ἦταν μόνο θρησκευτική ἑορτή, ἦταν καί ἐθνική ἑορτή, σάν νά τούς ἔλεγε: -Μήν ἀλλάζετε τήν πίστη σας. Καί τέτοιοι μάρτυρες ἦταν σέ ὅλα τά μέρη ὅλης τῆς περιοχῆς.

Αὐτό γινόταν σέ ὅλα τά μέρη τῆς τότε πονεμένης Ρωμηοσύνης κατά τήν διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας. Αὐτοί οἱ Νεομάρτυρες κράτησαν τούς ἀνθρώπους στήν πίστη, στήν Ἐκκλησία, στήν Ρωμηοσύνη.

Γι' αὐτό καί λέω ὑπῆρχαν ἄνθρωποι πού σχεδίασαν σάν ἀρχιτέκτονες τήν Ἐπανάσταση καί ὑπῆρχαν ἄνθρωποι πού πάλεψαν, ἀγωνίστηκαν, πολέμησαν, σκοτώθηκαν σάν τούς ἐργάτες, σάν τούς μαστόρους, ἀλλά ὑπῆρξαν καί ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἔφεραν τά ὑλικά, ἦταν ἕτοιμα τά ὑλικά, ἦταν ἕτοιμοι οἱ Ρωμηοί νά ἀποτινάξουν τόν τύραννο, γιά «τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἁγία καί τῆς Πατρίδος τήν ἐλευθερία».

Αὐτοί λέγονται Νεομάρτυρες. Μάρτυρες ἦταν αὐτοί πού μαρτύρησαν, κατά τούς διωγμούς οἱ παλαιοί τούς πρώτους αἰῶνες. Αὐτοί τώρα λέγονται Νεομάρτυρες. Ἀποτελεῖται ἀπό δύο λέξεις Νέοι Μάρτυρες.

Νά καί τό ὄνομα τῆς κατασκηνώσεως: «Νέοι μάρτυρες».

(Ἀποκάλυψε καί ἔδειξε τήν παράσταση μέ τό ὄνομα τῆς Κατασκήνωσης)

Ἐδῶ βλέπουμε μία σκηνή ἀπό τό θέατρο σκιῶν. Αὐτό βλέπω ἐγώ. Τό παλάτι τοῦ πασᾶ, μιά ἐκκλησία, βλέπω τόν πασά πεσμένο κάτω. Καί αὐτός εἶναι ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ Νεομάρτυρας μέ τό σταυρό καί μέ τήν δάφνη στά χέρια. Καί ὁ πασᾶς πεσμένος κάτω. Ὡραία σύλληψη.

Καί ἔχει ὑπότιτλο: «Νέοι μάρτυρες τούς τυράννους καθεῖλον».

Ξέρουμε ὅτι ὑπάρχουν καί σήμερα τύραννοι, πού εἶναι τά ναρκωτικά, πού εἶναι ἡ παιδοπορνεία, πολλοί ἐθισμοί, ἡ βία, ἡ ἐκμετάλλευση, πολλοί τύραννοι σήμερα. Μπορεῖ νά εἶναι καί ὁ φίλος τύραννος, οἱ παρέες. Ξέρετε τί μεγάλη τυραννία εἶναι οἱ παρέες, ὅταν εἶναι τρεῖς-τέσσερις καί σύ πῆς κάτι διαφορετικό, πέφτουν νά σέ φᾶνε. Μεγάλη τυραννία αὐτή.

Λοιπόν, ὑπάρχουν πολλοί τύραννοι σήμερα. Νά τί χρειάζεται: Στό ἕνα χέρι ὁ σταυρός, στό ἄλλο χέρι ἡ δάφνη, ἡ προσευχή γιά νά γκρεμίσουμε τούς τυράννους.

Ἡ κατασκήνωση αὐτή λέγεται «Νέοι μάρτυρες», οἱ ὁμάδες πρέπει νά πάρουν τό ὄνομα ἀπό τούς Νεομάρτυρες.

(Ἀκολούθησε ἡ παρουσίαση τῶν ὁμάδων καί τῶν στελεχῶν).

Εὔχομαι νά περάσετε καλά καί νά ζηλέψετε τούς Νέους Μάρτυρες.

Νά εἶστε καλά.